

Hospice De Duinsche Hoeve

Deze keer heb ik de eer me aan u te mogen voorstellen. Mijn naam is Bianca van Schijndel en ik werk sinds 1 april 2019 als verzorgende-IG in het hospice voor 16 uur per week.

Ik woon samen met mijn partner Harry en mijn drie kinderen in Rosmalen (Maliskamp). Ook de twee kinderen van Harry zijn regelmatig bij ons. Oftewel, wij zijn een samengesteld gezin met vijf pubers/jong volwassenen tussen de 15 en 22 jaar, waar ook nog twee honden en een kat bij horen. Ons gezin is erg belangrijk voor mij. Ik ben een groot dierenliefhebber en ben dan ook graag met mijn honden op pad. Verder houd ik van tuinieren, fotograferen en ben ik samen met mijn partner actief op het toneel/entertainment vlak. (typetjes spelen, presenteren, acts)

Ondanks het feit dat mijn passie in de zorg ligt, heb ik niet altijd in de zorg gewerkt. In 1990 ben ik in een fotozaak gaan werken waar mijn hobby (fotograferen) volledig tot zijn recht kwam. Maar omdat mijn interesse in de zorg groot bleef, heb ik in 2000 de stap gezet me te laten omscholen naar verzorgende-IG in BBL-vorm. Tijdens mijn 3-jarige opleiding ben ik op verschillende locaties en

afdelingen werkzaam geweest, in 2003 ben ik gediplomeerd. Na mijn diplomering ben ik op de revalidatie-afdeling van Mariaoord blijven werken (mijn laatste stageplek) en heb ik een vaste aanstelling gekregen. Vanaf 2006 was ik werkzaam in de nachtdienst op de somatische afdeling "Krommenhoek" van Mariaoord. Hier kwam ik steeds meer met de palliatieve zorg in aanraking wat mij erg interesseerde.

Ruim een jaar geleden kreeg ik de kans om in het hospice te gaan werken, een kans die ik met twee handen heb aangegrepen en waar ik tot op de dag van vandaag nog totaal geen spijt van heb. Het was zeker wennen om van Mariaoord met 30 bewoners per afdeling naar de kleinschaligheid van het hospice met 9 gasten te gaan. Je kunt deze vormen van zorg dan ook totaal niet met elkaar vergelijken. Het mooiste onderdeel van het werk in het hospice vind ik de persoonlijke warme zorg en begeleiding die je kunt geven aan de gasten en hun familie. Ook vind ik het erg interessant om diepgaander met palliatieve zorg in aanraking te komen. Met trots kan ik dan ook zeggen dat het fijn is om deel te mogen uitmaken van ons diverse team van medewerkers en vrijwilligers op Hospice de Duinsche Hoeve.

Bianca

Hospice in coronatijd

Er is weinig nieuws te schrijven over het coronavirus wat u al niet gelezen hebt, alle verhalen lijken een beetje op elkaar. De situatie in ons hospice was niet veel anders dan elders. Het was zoeken met elkaar naar een "nieuw normaal". Dat was lastig, zeker in het begin door wisselende adviezen en richtlijnen. De bezoekerrestricties zijn soms moeilijk uit te leggen en we voelen ons af en toe meer wetshandhavers in plaats van professionals die een gastvrij en welkom hospice willen uitdragen. Geen hand mogen geven, of een arm over een schouder, contactmomenten vermijden, dus geen gastvrij kopje koffie in de keuken of mee-eten als bezoeker.

We voelen ons "schuldig", vooral medewerkers die niet mogen of kunnen werken, waardoor collega's meer en langere diensten op zich nemen. Het was op enkele momenten spannend toen bleek dat iemand op Covid getest moest worden en er was opluchting toen de uitslag negatief was.

Maar er is ook een andere kant, een grote solidariteit met elkaar, begrip voor teamleden die niet mogen of kunnen werken. Het was rustiger in het hospice enerzijds door de bezoekerbeperking, anderzijds doordat minder personeel aanwezig was. We waren en zijn nog meer van elkaar afhankelijk. De maaltijden met onze gasten zijn hierdoor ook wat intiemer, geen "bezoekers" erbij. Er waren verrassingen aan de deur in de vorm van bloemen, gebak, kortom "vele harten onder onze riem".

Tot nu toe gaat het goed in het hospice, er is geen opnamebeperking nodig geweest en we hebben de open diensten met elkaar kunnen oplossen. We zijn ontzettend blij met de verruiming van de bezoekerregeling, niet alleen voor onze gasten maar ook voor onszelf. Je hebt mensen die je lief zijn om je heen nodig – altijd maar vooral in deze levensfase.

Dorien Aarts, algemeen directeur

En we noemen het spirituele anamnese...

In voorgaande jaren is er binnen het hospice steeds meer aandacht gekomen voor de spirituele dimensie van zorg. In een belangrijke definitie van dat lastige begrip spiritualiteit wordt gesproken over het ervaren van betekenis en in verbinding staan met datgene wat betekenisvol is. Het lijkt vanzelfsprekend dat ervaren wat van betekenis is, zeker in de laatste tijd van je leven, van groot belang wordt. Om onze gasten te helpen met deze zoektocht naar betekenis, naar zingeving, met vragen naar de zin van het leven toen en nu, is er binnen het hospice gekeken naar een eenvoudige manier om deze moeilijke maar belangrijke spirituele dimensie aan te spreken.

In de literatuur worden op diverse plekken basisvragen geformuleerd die zeker gesteld zouden moeten worden. Als voorbeeld noemen we hier de Mount Vernon-vragen en de 6 gouden vragen van Bruntink en Overman. Een aantal van deze voorbeelden hebben we bekeken en uiteindelijk voor het hospice de volgende 3 geformuleerd:

- Hoe ziet een goede dag er voor u uit?
- Wat moeten wij echt weten om goed voor u te kunnen zorgen?
- Als u naar de komende tijd kijkt, wat hoopt u dan het meest en wat zijn uw angsten?

Zo is een instrument geconstrueerd dat met zorg gehanteerd moet worden. Omdat de vrijwilligers een essentieel onderdeel uitmaken van het hospice en ook zorg dragen voor deze dimensie van zorg, stellen zij zo veel als mogelijk in de eerste week van opname deze 3 vragen en brengen die over naar de verpleegkundigen en andere leden van het zorgende team. Om dit goed te doen krijgen zij een kleine scholing omtrent de voorwaarden voor een goed gesprek. Open staan, de tijd nemen, grenzen respecteren, op de juiste manier binnen komen, rust, veiligheid, niet te zwaar, jezelf zijn, afstemmen, open houding, geen oordeel enz. Dit is van groot belang omdat het stellen van deze vragen bijna altijd de weg opent naar de spirituele dimensie, die gebaat is bij en niet kan zonder de juiste aandacht.

Dit respectvol luisteren is een belangrijke vorm van zorg, die aan de ene kant informatie over onze gasten oplevert, maar tegelijkertijd tegemoet komt aan een behoefte aan geconcentreerde aandacht. Want vragen naar hoop en angst is het bestaan er van erkennen op een moment in het leven dat een mens uiteindelijk echt alleen komt te staan. Hier in het hospice noemen we dit inmiddels de spirituele anamnese, in navolging van de anamnese die direct bij binnenkomst het verhaal van onze gasten in veel andere aspecten opneemt.

Geert Maas, geestelijk verzorger

Wakker bij een akker...

Gisterenmiddag had ik een heel mooie ervaring, zomaar opeens en onverwacht. Toen ik wakker werd van mijn middagslaapje en uit het raam naar buiten keek, zag ik hoe aan de rand van het grote maisveld waar ik op uitkijk, een enorme tractor stond met als aanhanger een brede reeks ploegscharen. In de afgelopen weken had ik gezien, hoe dat maisveld vol stond met stoppels uit het laatste seizoen; dat had me zoal wat meditatiestof gegeven over het afsterven.

Geboeid bleef ik kijken, en zag hoe die ploegscharen het hele veld gingen omwoelen, in langzame rijen. Ik pakte mijn foto-toestel en maakte een paar foto's van dat gebeuren, omdat ik het zo indrukwekkend vond. En zo zag ik het dode veld langzaam groeien naar een mooi, egaal stuk zwarte aarde: als een welkom aan de toekomst van dit stuk grond: het zaad van nieuw leven. Ik was er helemaal ontroerd van, en dacht: eigenlijk moet elk hospice aan zo'n akker liggen, om zomaar te kunnen kijken naar het mysterie van de dood naar het leven.

Ook al lijkt het één zwart veld, het is wel de enige weg naar heel veel leven !!!

Kun je je voorstellen dat ik helemaal gelukkig was dat ik net op het goede moment was wakker geworden ?

De overdenking werd geschreven door een gast op 18 april 2020, mevrouw had toen uitzicht op een zwarte akker. Op de foto ziet u het uitzicht vanuit een gastenkamer in juni, de akker is inmiddels weer groen.

Virtual Reality (VR) in het hospice

Even voorstellen

Mijn naam is Evi de Beer en ik ben 3e jaars HBO-verpleegkunde student op de Avans in den Bosch. Sinds januari volg ik de minor palliatieve zorg en ik loop sinds februari met veel plezier stage in Hospice de Duinsche Hoeve.

VR en de VR-iend

Voor mijn kwaliteitsopdracht heb ik mezelf verdiept in Virtual Reality, virtuele realiteit of kortgezegd VR. VR maakt het mogelijk je te begeven in een virtuele wereld. De gebruikte bril en koptelefoon sluiten je af van de 'echte' wereld en de software in de bril maakt het mogelijk bewegingen te volgen, rond te kijken of zelf rond te lopen. Ik heb me in het hospice dan ook verdiept in de VR-bril en de VR-iend. Naast de VR-bril met zijn standaard instellingen is er voor de zorg de VR-toepassing VR-iend ontwikkeld. Dit is een soort robotje met een 360°-camera op zijn hoofd en door de toevoeging van deze 360°-camera en de VR-bril wordt de ervaring nog realistischer.

Hierdoor kan de patiënt bijvoorbeeld thuis, op een voetbalveld of een verjaardag meekijken, zodat de patiënt ondanks de opname toch de leuke en belangrijke momenten in het leven niet mist. De patiënt beleeft de thuissituatie als levensecht, alsof hij letterlijk aanwezig is. De patiënt heeft hierbij zelf de regie over waar hij naar wil kijken en is daarnaast volledig afgesloten van de ruimte in de zorginstelling.

VR in de coronatijd

VR is in de coronacrisis erg naar voren gekomen. Voor de coronacrisis waren verschillende zorginstellingen nog huiverig voor het gebruik ervan, ze vonden het eng of ingewikkeld. Maar nu interactie met de buitenwereld is afgesloten, is het plotseling noodzaak. Er zijn dan ook veel bedrijven die hun apparatuur uitlenen aan deze zorginstellingen. Zo ook T-mobile, die hun apparatuur aan het hospice heeft uitgeleend.

Doel VR

Het doel van de inzet van VR in het hospice is om mensen die zich in de laatste levensfase bevinden nog de kans te geven om herinneringen op te halen, contact te hebben met dierbaren en om belangrijke momenten niet te missen. Of kleine momenten bieden, waarop ze bijvoorbeeld een kaarsje aan kunnen steken in de stilteruimte of kunnen wegdromen in een oceaan vol dolfijnen. En dat alles vanuit hun stoel of bed in de kamer van het hospice. Zo ook deze mevrouw van 94 jaar die met behulp van een VR-bril de Nôtre dame bezoekt vanuit haar kamer in het hospice.

Evi de Beer, 3e jaars HBO-verpleegkunde student

In onze boekenkast: Zo heel jij mij – Troostgedichten

Isa Hoes heeft een boekje met troostgedichten samengesteld. Deze prachtige verzameling van gedichten laat zien hoe poëzie een glimlach op je gezicht kan toveren en je kan hullen in een deken van troost. *Zo heel jij mij* ontroert, verblijdt en troost.

*Soms, een enkele keer,
Met heel veel moeite en voornamelijk toevallig,
lukt het iemand
Om met beide armen zijn verdriet te omvatten.
Hij tilt het op.
Laat de deur niet op slot zijn, nu
Hij duwt hem open met zijn knie
en loopt met grote breedsporige passen naar buiten.
Kijk uit! roept hij
want het verdriet is zo groot dat hij er niet overheen kan kijken,
en doorzichtig is het nooit.
Ver weg, in een sloot of op een drassige plek
onder populieren
of achter een scheve schutting tussen oude autobanden,
speelgoed, resten van een vuur,
gooit hij het neer*

En fluitend loopt hij terug naar huis.

Toon Tellegen

Jaarverslag 2019

Het jaarverslag 2019 is gepubliceerd op onze website en te lezen via onderstaande link.

<http://www.hospicededuinschehoeve.nl/file/jaarverslag2019.pdf>

Colofon

Nieuwsbrief Hospice De Duinsche Hoeve is een uitgave van Hospice De Duinsche Hoeve in Rosmalen.

Hospice De Duinsche Hoeve is een kleinschalig gasthuis voor palliatieve zorg aan gasten voor wie het niet mogelijk of niet wenselijk is om hun laatste levensfase thuis door te brengen.

Adres- en contactgegevens:

Hospice De Duinsche Hoeve
Vliertwijksestraat 65
5244 NH Rosmalen

Contactpersoon: Dorien Aarts

T 073-5218881

E info@hospicededuinschehoeve.nl

I www.hospicededuinschehoeve.nl

Donaties en giften:

Als u het hospice financieel wilt ondersteunen kunt u dit doen door het overmaken van een bedrag op **IBAN NL42 RABO 0107 1454 99** ten name van Stichting Vrienden van Hospice De Duinsche Hoeve.

Stichting Vrienden van het Hospice:

Via de website kunt u zich aanmelden als vriend van het Hospice.

<http://www.hospicededuinschehoeve.nl/contactform.php>

Het bestuur van de Stichting Vrienden van het Hospice:

Dhr. R. van de Mortel - voorzitter

Mevr. V. Esser - Rath - secretaris

Mr. J. Buursma - penningmeester

Mevr. E.R.W.J.M. van de Ven - de Gruyter - bestuurslid

Mr. P.J. Peters - bestuurslid

Bestuur:

Het Hospice De Duinsche Hoeve wordt geëxploiteerd door Stichting Hospice 's-Hertogenbosch e.o.

Mevr. C. van Olden - Smit - voorzitter

Mevr. M.P. van der Ven - de Vries - secretaris

Dhr. Mr. P.J. Peters - penningmeester

Dr. S. Floor - bestuurslid

Drs. P. Hoppener - bestuurslid

Redactie:

Anita Timmermans

Dorien Aarts

Vormgeving:

MaGie Ontwerp

<http://www.magieontwerp.nl>

Nieuwsbrief automatisch ontvangen in uw mailbox?

Mail uw emailadres naar info@hospicededuinschehoeve.nl onder vermelding van 'nieuwsbrief-ontvangen'.

Verspreiding via mail (PDF) als wel gedrukt.